

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

Første Behandling af:
Forflag til Straffelov for Krigsmagten.

Mødet hævet Kl. 2,10.

Ser og Halvtredstindstyvende Møde.

Fredagen den 18de Marts 1881, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa de Herrer's Pladser ombelt Betænkning over Forflag til Lov om Tillæg til og Forandring i Lov af 2den Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forflag til Straffelov for Krigsmagten.

(Lovforslaget som vedtaget af Folkethinget findes i Tillæg C. Sp. 171 fg.; Folkethingets 3die Behandling i dettes Tidende Sp. 3544 fg.)

Marineministeren (Ravn): Det høje Thing vil jo erindre, at Forflag til Straffelov for Krigsmagten gjentagne Gange har været til Behandling her i Salen, navnlig blev jo et saadant Forflag vedtaget her i Thinget i 1871, men Behandlingen deraf i det andet Thing blev ikke tilendbragt. Sagen hullede derpaa nogle Aar, men da den Krigsminister, som havde fremsat Lovforslaget i dette Thing, atter blev Minister, fremsatte han paany et Lovforslag om det samme Emne i det andet Thing. Det blev underkastet en meget vidtløstlig Behandling der og ændret paa flere Punkter; men Ordføreren for Flertallet tilslagde dog Ministeren sin Understøttelse med Hensyn til de Ændringsforslag, der vare stillede af Ministeren ved 3die Behandling, men som ikke bleve vedtagne, derfor Forflaget atter skulde komme tilbage til Folkethinget. Dette skete jo, som bekendt, imidlertid ikke; Samlingen blev sluttet, forinden det her i Thinget nedsatte Udvalg havde

afgivet nogen Betænkning. Som Følge heraf fik Landsthinget ikke Leilighed til paa en bestemt Maade at udtrykke sin Mening om Sagen. Men af de under 1ste Behandling faldne Udtalelser fremgik det tilstrækkelig tydeligt, at Thinget ikke alene ikke syntes at have Tilbøielighed til at gaa ind paa det oversendte Forflag i den Form, det havde, men at man ogsaa i visse Punkter fandt selve Regjeringsforflaget mindre fyldestgjørende. De Angreb, der i saa Henseende bleve rettede paa dette Forflag, angik saagodisom udelukkende Lovforslagets 2det Kapitel, som handler om Straffene, idet man der fandte de saakaldte kortvarige intensive Straffe, som vare bestemte til at anvendes under sædvanlige Forhold; saadanne Straffe havde været optagne i de tidligere Lovforslag, men den daværende Krigsminister havde dels isølge Overveielser, som han havde havt med høiere Befalingsmænd i Hær og Flaade, dels paa Grund af andre Omstændigheder troet, skjndt ikke uden Betænkninger, at kunne udelade saadanne Straffe for ordinære Forhold. Da Sagens Gjennemførelse saaledes atter var strandet, blev det anset for rigtig og at lade den hvile i nogen Tid. Hertil bidrog forskjellige Omstændigheder, blandt andre ogsaa den, at de militære Ministerier jo vare temmelig stærkt optagne af Revisionen af Organisationslovene for Hær og Flaade, og ihvorvel disse Love ikke staa i nogen uadstillelig Forbindelse med Straffeloven, kunde dog Resultatet af Revisionen mulig faae Indflydelse paa de Bestemmelser, man i Straffeloven kunde ønske at foreslaa. Da Revisionen af Ordningenslovene imidlertid var tilendbragt, stod det klart for Krigsministeren og mig, at den Opgave nu bestemt forelaa os: at søge tilveiebragt en tidsvarende Straffelov for Hæren og Flaaden. Vi gik derfor ogsaa iværk med saa hurtigt som muligt at begynde paa de dertil fornødne Forarbejder, og vi vare strax enige om, at man denne Gang burde fremsætte Lovforslaget først i dette Thing. Vi vare ogsaa komne til den Erkjendelse — dels paa Grund af Forhandlingerne under det forrige Lovforslags Behandling og dels ogsaa efter fornyet Overveielse med Befalingsmænd i Hær og Flaade — at vi burde gjenoptage en kortvarig intensiv Straf for ordinære Forhold. Derimod var der flere Ting, som der oprindelig var en Del Tvivl om, og navnlig var der det Spørgsmaal, om der, ligesom tidligere, kun burde forelægges et enkelt Forflag, der omfattede Straffeloven baade for Hær og Flaade, eller, om man maatte burde forelægge to Forflag, eet for Hæren og eet for Søværnet. Fremdeles gjorde ogsaa den Betragtning sig gjældende, at det mulig kunde være rigtig at lade Lovforslaget underkaste en mere indgribende Omarbeidelse, idet Redaktionerne af de tidligere Lovforslag, som jo iøvrigt ere udsorte af en af vore dygtigste nu afsøede Jurister, ligger temmelig langt tilbage i Tiden. Medens vi vare beffæstige med disse For-